

Notitie

Gedogen van kabelaanleg in een gebouw

De Autoriteit Consument en Markt (ACM) ontvangt regelmatig vragen over de gedoogplicht voor de aanleg van kabels voor een openbaar elektronisch communicatienetwerk (OECN) in een gebouw. Lees hieronder de zienswijze van de ACM .

1 Kabelaanleg nodig om gebruikers in het gebouw aan te sluiten

Voor de vraag of de rechthebbende op een gebouw een wettelijke gedoogplicht heeft voor de aanleg van telecomkabels, moet de aanbieder allereerst aantonen dat een gebruiker of gebruikers in dat gebouw om een aansluiting op zijn OECN hebben gevraagd. Als dat zo is, dan moet de rechthebbende de aanleg van OECN-kabels gedogen. Dat staat in artikel 5.2 vierde en vijfde lid van de Telecommunicatiewet (Tw).

2 Het vierde en vijfde lid van artikel 5.2 van de Tw

Het vierde en vijfde lid van artikel 5.2 van de Tw hebben betrekking op de gedoogplicht in gebouwen. Het vierde lid van artikel 5.2 van de Tw regelt dat de rechthebbende op een gebouw de aanleg, instandhouding en opruiming van netwerkaansluitpunten en kabels in en aan gebouwen moet gedogen. Het vijfde lid van artikel 5.2 van de Tw verplicht gebruik van een toegangspunt of fysieke infrastructuur te gedogen wanneer het gebruik daarvan plaatsvindt ten dienste van de aanleg van een openbaar elektronisch communicatienetwerk met hoge snelheid en verdubbeling technisch onmogelijk of economisch inefficiënt is. Het gaat hier om breedbandtoegangsdiensten met snelheden van minstens 30 Megabytes per seconde.¹ Het gebruik ziet op passieve elementen van een netwerk. De geleidingsdraden vallen niet onder het begrip fysieke infrastructuur.²

3 Plaatsing Splitter ook onder gedoogplicht?

De gedoogplicht is van toepassing op de aanleg van OECN- kabels. Voor een splitter, bijvoorbeeld een Fiber Distribution Box (FDB) die een aanbieder wilde plaatsen, heeft de ACM in een beschikking van 15 april 2020 in een geschil tussen Eurofiber Nederland B.V. en AQS NL Office B.V. beoordeeld of deze onder de definitie van kabel valt en of de aanleg van een FDB nodig is om zijn klant(-en) in het gebouw aan te sluiten. Een FDB is een niet-actieve splitter waarbij een binnenkomende glasvezelkabel die uit een groot aantal vezels bestaat, kan worden (onder)verdeeld in verschillende individuele glasvezels. Een FDB is zelf geen fysieke geleidingsdraad, maar betreft naar het oordeel van de ACM wel een inrichting die bestemd is om een verbinding tot stand te brengen tussen fysieke geleidingsdraden. Het valt daarmee onder de definitie van kabels van artikel 1.1 van de Tw.

¹ Tweede Kamer, vergaderjaar 2016-2017, 34 739, nr. 3, blz. 48.

² Tweede Kamer, vergaderjaar 2016-2017, 34 739, nr. 3, blz. 48.

Een FDB is bestemd om meerdere gebruikers aan te sluiten. Voor het aansluiten van één klant is de aanleg van een FDB niet noodzakelijk. De plaatsing van een FDB kan nodig zijn in de situatie dat anders voor iedere klant een volledige glasvezelkabel vanaf het netwerk buiten het gebouw tot aan de klantruimte in het gebouw moet worden aangelegd. Verder is van belang dat er sprake is van een actuele noodzaak. Het kunnen aansluiten van potentiële klanten in de toekomst is daarvoor niet voldoende.³

4 Tijd, plaats en wijze van uitvoering van de werkzaamheden, zo min mogelijk overlast en belemmeringen

Als partijen het niet eens zijn over de tijd plaats en wijze van uitvoering van de werkzaamheden dan kunnen zij de ACM vragen daarover te beslissen. Uitgangspunt bij de beoordeling is dat er geen verandering mag worden aangebracht in de bestemming van het gebouw en dat de aanbieder er, binnen redelijke grenzen, voor moet zorgen dat er zo min mogelijk hinder is in het gebruik van het gebouw. Dat kan betekenen dat een FDB moet worden geplaatst op een plek waar deze zo min mogelijk overlast en belemmeringen veroorzaakt.

5 Vergoeding en Schadevergoeding

5.1 Geen vergoeding voor het gedogen en gebruik van voorzieningen in een gebouw

Als een rechthebbende op het gebouw de aanleg, instandhouding en opruiming van telecomkabels voor een openbaar elektronisch communicatienetwerk moet gedogen, dan heeft hij geen recht op een vergoeding voor het gebruik van het gebouw.⁴

De gedoogplichtige kan alleen een marktconforme vergoeding vragen in de situatie waarin gebruik wordt gemaakt van ondergrondse voorzieningen, zoals een kabelgoot (artikel 5.2, achtste lid, van de Tw). De toelichting bij de wet geeft aan dat het niet de bedoeling is dat de gedoogplichtige via een omweg alsnog een vergoeding verlangt voor het gebruik van de grond.⁵ Voor het gebruik van voorzieningen in een gebouw biedt artikel 5.2, vijfde lid van de Tw geen basis voor een marktconforme vergoeding. Volgens de wetsgeschiedenis is het gebruiken van bestaande fysieke infrastructuur en toegangspunten minder ingrijpend dan het gebruiken van fysieke infrastructuur in de grond.⁶

5.2 Schadevergoeding

De aanbieder van een OECN moet wel de schade vergoeden die ontstaat als gevolg van de aanleg (instandhouding of opruiming) van de kabels. (artikel 5.7 Tw) De kantonrechter is bevoegd om over geschillen over schadevergoeding te beslissen (artikel 5.13, eerste lid, van de Tw). De ACM is daarvoor niet bevoegd, omdat artikel 5.7 van de Tw niet onder het toezicht van de ACM valt (artikel 15.1, derde lid, van de Tw).

³ ACM/19/035737, <https://www.acm.nl/nl/zaak/acm-19-035737>

⁴ Tweede Kamer, vergaderjaar 2016–2017, 34 739, nr. 3, p. 75

⁵ Tweede Kamer, vergaderjaar 2004–2005, 29 834, nr. 3, p. 48

⁶ Tweede Kamer, vergaderjaar 2016–2017, 34 739, nr. 3, p. 52.